

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

De Tempore

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, 1631

Paraphrasis in Epistolam B. Pauli I. Corinth. I.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47044](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47044)

DOMINICAE XVIII. POST TRINITATEM.

657

ter, quam noluit illis nefarie blandiri. Quintum, eruditio atque consilium de humilitate amplectenda, quo fit ut apud Deum exaltetur, quisquis se humiliaverit. Nec solum apud Deum, sed etiam apud homines humiliantem se sequatur gloria. Vestra autem gloria alia non sit quam filij a vobis quaerenda, quam nosse diligereque Christum, eique placere, qui est benedictus in secula, Amen.

Gloriam fugientem sequi.

Gloriam quam sola quaerenda sit.

DOMINICA XVIII. POST DOMINICAM S. Trinitatis, Epistola B. Pauli Apostoli I. Corinth. I.

Gratias ago Deo meo semper pro vobis in gratia Dei, qua data est vobis in Christo Iesu, quia in omnibus divites facti estis in illo, in omni verbo, & in omni scientia, sicut testimonium Christi confirmatum est in vobis: ita ut nihil vobis desit in vlla gratia, expectantibus revelatione Domini nostri Iesu Christi, qui & confirmabit vos usque in finem sine crimine in die adventus Domini nostri Iesu Christi.

PARAPHRASIS IN EANDEM EPISTOLAM.

Si Pauli animus scribentis, & populi ad quem scribit animus conditionesque considerentur, nihil erit mirum, si in eadem epistola Corinthios nunc laudat, nunc vituperat, nunc arguit, nunc obsecrat, omnia pertectans ut proficit, ut vincat, ut triumphet in Christo Iesu. In civitate vnius populi, in plebis vniuersitate possibile non est, quin offendas quod laude, quod nem contra sit reprehensione dignum. Quapropter in hac lectione perfectis quos laudat loquens, paulo post ad imperfectos sermonem conuertit, illos quoque in eadem epistola reprehensurus. Hac, ut dixi, ad eiusdem civitatis populum scribit vnumquemque sibi manifestans, quo vel notatum ac reprehensum, aut laudatum & in bono confirmatum se sentiat. Itaque hic dicit: Gratias ago Deo meo pro vobis, semper exhilaratus in gratia Dei, quae data est vobis. Aut, gratias ago Deo meo pro vobis, propter gratiam quae data est vobis, non in Petro aut in Paulo, sed in Christo Iesu: quia in illo & per illum omnium bonorum donorumque spiritualium divites facti estis. (Nihil enim deest timentibus eum) in omni verbo, hoc est, in dono omnium linguarum: quia & huiusmodi qui hoc donum habebant, inter eos erant. Aut in omni verbo, hoc est, in omni eruditione & exhortatione verbi, quia scitis eum, qui lapsus est, erigere & stabilire verbo Dei, & in omni scientia intellectionisque scripturarum sicut testimonium Christi, quo testatus est credentibus dona se vberiora daturum post resurrectionem & ascensionem suam, in vobis confirmatum & impletum est. Aut ita: Vos abundantis verbo & scientia, quo non solum vobis nihil desit in omni scientia, sed etiam alios possitis fulcire confortareque in fide: ita ut testimonium Christi, quod omni homini a vobis id poscenti debetis reddere de fide & spe, quae est vobis in Christo Iesu, adeo in vobis confirmatum est, ut nihil vobis desit in vlla gratia ad vestram salutem, aut ad aliorum aedificationem vobis necessaria. Vobis, inquam, magno desiderio expectantibus revelationem

1. Cor. 13.

Esai. 40.

1. Pet. 3.

NNNN 2 Domi-

T. VI
21

Domini nostri Iesu Christi, in iudicio extremo futuram, vobisque ad eandem anhelantibus, ac dignè paratis, quam impij timent, & hanc futuram (si fieri possit) nollent, qui sua gratia interim confirmabit vos vsque ad vitz vestræ finem, quo perseveretis in virtutibus, sine crimine vllò, aut lethali peccato: qui finis erit in die aduentus Domini nostri Iesu Christi, siue ad iudicium is sit vniuersale in fine mundi, siue ad iudicium cuiusvis animæ singulare per mortem hinc egredientis, & quo ad animam suam iudicium recipientis.

EXEGESIS EVANGELII DOMINICÆ XVIII.
post Dominicam S. Trinitatis, Matthæi XXI.

Quomodo Christus nunquam destitit docere & benefacere quibuscunque potuit sine acceptione personarum, ita tam Saducei quam pharisæi nunquam deserunt Christum persequi, tentare & calumniari. Omni enim tempore & odio perpetuo insidiabantur ei. Nam antequam pharisæi illum accederent, narrat Euangelista, quod illum Saducei fuerant adorti, putantes illum posse sermonibus constringi ac conclusi, ne quod responderet, haberet. Proponebant enim mulierem quæ post primi mariti mortem iuxta legem nupsit germano defuncti: quo pariter mortuo alteri nupsit fratri, & ita succedentibus sibi maritis, accidit vt septem habuerit maritos fratres. Quibus omnibus defunctis, demigravit hinc tandem & mulier. Interrogant igitur, quem sit mulier illa post resurrectionem habitura virum ex his, quos olim habuit. Aut ergo septem fratres habitura est viros, arguunt, vbi resurrectio corporum creditur, quod deforme est, aut nullum: per hoc probatum esse volentes, nullam esse resurrectionem. Quibus Christus Dominus respondit, dicens: Erratis nescientes scripturas neque virtutem Dei. In resurrectione enim neque nubent: neque nubentur: sed erunt sicut Angeli Dei in cælo, & reliqua quæ sequuntur. Cæterum, vbi pharisæi considerauerunt Saduceis impostum silentium, de quo vt de aduersariis sibi incommodo seu confutatione licet credantur delectari, in Christi tamen persecutione fuere concordēs. Quapropter illis recedentibus, pharisæi conuenerunt inter se vt Dominum accederent. Sic enim dicit Euangelista:

Accesserunt ad Iesum pharisæi: & interrogauit eum vnus ex eis legis doctor tentans eum: Magister, quod est mandatum magnum in lege?

Chryso. Multitudine quidem conuenerunt, per vnum tamen solum interrogant: qui si Christum vinceret, omnes viderentur victores. Si verò vinceretur, vel solus portaret ignominiam. Præter enim gloriam & opinionem hominum nihil querere videbantur pharisæi aliud. Veruntamen quod hic legis doctor dicitur Christum tentasse, cui Christus, secundum alium Euangelistam dixerit: Non longè es à regno Dei, mirum est, quomodo non longè fuerit à regno Dei, qui Christum iniqua intentione tentauerit. Dicendum: Si idem est legis peritus, seu doctor, cuius apud alios quoque Euangelistas sic mentio, tunc mala intentione ad Christum tentandum accessit. At vbi Christum